

Ordføreren for Forslagsstillerne (Aksel Møller): Det lille og saare beskedne Lovforslag, som jeg paa mit Partis Vegne herved har den Ære at forelægge for det høje Ting, er et *Forslag til Lov om midlertidig Ændring i Lov Nr. 392 af 12. Juli 1946 om Selvangivelsen af Indkomst og Formue m. v.*, det vil sige et midlertidigt Ændringsforslag til den saakaldte Kontrollov, som i 1946 blev gennemført her i Rigsdagen, og hvorefter der paalægges Skatteydere, hvis Selvangivelser er indleveret uden for de fastsatte Frister, en ganske særlig og drakonisk Straf ved en vilkaarlig Forhøjelse paa 25 pCt. og endda op til 40 pCt. af det Beløb, Selvangivelsen indeholder som skattepligtig Indkomst.

Vort Lovforslag gaar ud paa, at for saavidt Selvangivelsen er kommet ind efter Fristens Udløb, men inden 3 Uger efter denne Frist eller disse Fristers Udløb, skal der forholdes med den selvangivne skattepligtige Indkomst, som om Selvangivelsen var indkommet rettidigt. Hensigten med denne Bestemmelse er for i Aar at lempe Fremgangsmaaden for de Skatteydere, der er forsinkede. Baggrunden for, at vi tillader os at stille dette Forslag, er den, at det offentlige selv har været ualmindelig længe om i Aar at udsende Selvangivelsesblanketterne og de dertil knyttede Vejledninger. Rundt omkring i Kommunerne er Selvangivelsesblanketterne ofte først kommet Skatteyderne i Hænde henimod den 20. og endda efter den 20. Januar. Forudsætningen for Kontrollovens Bestemmelser var jo, at Selvangivelserne som sædvanlig var Skatteyderne i Hænde omkring den 1. Januar. Naar saaledes det offentlige selv har været saa uhyre sent paa Færde, er der noget urimeligt i med saa voldsomme Straffe at straffe den, som ikke paa den korte Tid, der bliver levnet til Udfyldelse og Indsendelse af Selvangivelsen, naar at faa Selvangivelsen færdig.

I Lovforslagets § 2 findes der en Bestemmelse, som gaar ud paa, at hvor der allerede af Ligningsmyndighederne for en Skatteyder, der er kommet for sent med sin Selvangivelse, er foretaget en Skatteansættelse, som altsaa er sket i Henhold til de strenge Bestemmelser, skal der finde en Omregning Sted. Efter Lovforslaget paa hviler det Skatteraadet, naar det prøver Ligningsmyndighedernes foreløbige Ansættelser, at drage Omsorg for, at en saadan Ændring finder Sted.

Bestemmelsen gælder altsaa blot for indeværende Skatteligning for Skatteaaret 1948—49, og Fristen forlænges med 3 Uger. Jeg ved udmærket vel, at der fra det

offentliges Side kan anføres Grunde for, at Selvangivelserne og Vejledningerne er kommet saa sent ud, jeg ved ogsaa, at dette høje Ting har sin Del af Skylden derfor; Afgørelsen af, hvorledes Besætningsreduktionerne skulde optages paa den selvangivne Indkomst, trak jo noget ud, og dette i Forbindelse med andre Vanskeligheder har sikkert været Grunden til, at det offentlige for sit Vedkommende ikke har opfyldt sin Del af den Forpligtelse, der paa hviler begge Parter, naar man sætter saa streng Straf for at undlade at opfylde den Pligt at komme rettidigt med Selvangivelsen.

Jeg haaber, dette Lovforslag vil kunne faa en let Gang gennem det høje Ting, og at den højtærede Finansminister vil kunne modtage den Tankegang, Forslaget bygger paa.

Jeg ved, at det er Skik og Brug at anbefale et privat Lovforslag til velvillig Behandling i Tinget. Skønt et privat Lovforslag ellers ikke har Krav paa nogen hurtig Behandling, vover jeg at udtale Haabet om, at man ogsaa vil give Lovforslaget en hurtig Behandling, for kun i Kraft af en hurtig Behandling bliver det muligt, at det kan opfylde den Hensigt, der staar tydeligt i de to smaa Paragraffer, Lovforslaget indeholder.

Formanden: Jeg skal foreløbig forbigaa Dagsordenens Punkter 1—3 og gaa til Punkt 4:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov om Grundstigningsskyld.

Forhandlingen genoptoges.

Axel Sørensen: Den Lov, som er forelagt til Revision, har efter mit Partis Begreber haft Krav paa en Revision paa et langt tidligere Tidspunkt. Man kommer uvilkaarligt til at sande det gamle Ord, at medens Græsset gror, dør Horsemor. Med andre Ord, man har i denne Tid tilladt Grundejerne at indkassere i de fleste Tilfælde samfundsskabte Fortjenester i Form af stigende Husleje eller øgede Ejendoms- og Grundpriser. Det er sket, ikke som det ærede Medlem Hr. Holger Eriksen erklærede, som Tyveri, men i fuldt Dagslys. Paa mit Partis Vegne kan jeg sige, at vi haaber, at det grundlæggende Syn i det fremsatte Forslag om en Grundstigningsskyld maa opnaa den bredest mulige Tilslutning i det høje Ting. Det radikale Venstre er rede til at medvirke til en Løsning, saaledes at Resultatet bliver, at Grundspekulanternes gyldne Tid er forbi i Danmark.